

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 455/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног В.Р., због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Р., адвоката Д.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.438/15 од 12.11.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.290/15 од 02.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.438/15 од 12.11.2015. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.290/15 од 02.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.438/15 од 12.11.2015. године окривљени В.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело и у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 16.10.2013. године до 23.10.2013. године.

Истом пресудом је од окривљеног В.Р. на основу члана 350. став 5. КЗ, одузето путничко моторно возило марке „...“ регистарска ознака ... као средство употребљено за извршење дела из члана 350. став 2. КЗ, а како трошкова кривичног поступка није било окривљени је ослобођен од плаћања паушала.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.290/15 од 02.02.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног В.Р., па је пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.438/15 од 12.11.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.Р., адвокат Д.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, а из образложења произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, и погршно и непотпуно утврђено чињенично стање, пре свега у полгеду утврђивања умишљаја окривљеног за извршење кривичног дела за које је оглашен кривим, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због извршења кривичног дела из члана 350. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Р., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Р. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Р.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**